

«Αλλά ζητείτε πρώτον την βασιλείαν του Θεού, και την δικαιοσύνην αυτού· και ταύτα πάντα θέλουσι σας προστεθή»(Ματθαίος, γ':33).

Αυτό το εδάφιο που βρίσκουμε στο κατά Ματθαίο Ευαγγέλιο, είναι από τα λόγια του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, στην επί του όρους ομιλία. Ο Κύριος στο συγκεκριμένο χωρίο, μιλά για μια προτεραιότητα που πρέπει να έχει ο καθένας που έχει γνωρίσει τον Θεό. Στα προηγούμενα από το συγκεκριμένο εδάφιο, ο Κύριος αναφέρεται σχετικά με τις βασικές ανάγκες του ανθρώπου για τροφή και ένδυση και συγκεκριμένα λέει: «**Διά τούτο σας λέγω, Μη μεριμνάτε περὶ τῆς ζωῆς σας, τι να φάγητε και τι να πίητε· μηδὲ περὶ του σώματός σας, τι να ενδυθήτε.** Δεν είναι η ζωή τιμιώ τερον της τροφής, και το σώμα του ενδύματος; Εμβλέψατε εις τα πετεινά του ουρανού, ότι δεν σπείρουσιν, ουδὲ θερίζουσιν, ουδὲ συνάγουσιν εις αποθήκας, και ο Πατήρ σας ο ουράνιος τρέφει αυτά· σεις δεν είσθαι πολύ ανώ τεροι αυτών;

(Ματθαίος, γ': 25-26). Ο Κύριος Ιησούς, θέλει να τονίσει ότι κάθε άνθρωπος που επικαλείται τον Θεό Πατέρα, δεν πρέπει να ανησυχεί και να έχει συνέχεια στο νου του τι να φάει, τι να πιεί και ποιά ρούχα πρέπει να φορέσει, διότι οι μέριμνες αυτές και οι ανησυχίες που προκαλούν, μπορεί να μας απομακρύνουν από τον Θεό και κατά συνέπεια από τον βασικό στόχο κάθε πιστού, που είναι να γίνει μέτοχος της βασιλείας των ουρανών. Ο Πατέρας ο Ουράνιος γνωρίζει τι έχουμε ανάγκη πριν ακόμα του το ζητήσουμε (Ματθαίος, γ':8) γι' αυτό αναφέρει ο Κύριος στη συνέχεια ένα παράδειγμα που αποδεικνύει την πρόνοια και σοφία του Θεού:

«Και περὶ ενδύματος τι μεριμνάτε; Παρατηρήσατε τα κρίνα του αγρού πως αυξάνουσι· δεν κοπιάζουσιν, ουδὲ κλώ θουσι. Σας λέγω όμως ότι ουδέ ο Σολομών εν πάσῃ τη δόξῃ αυτού ενεδύθη ως εν τούτων»

(Ματθαίος, γ':28-29).

Ο Κύριος, προσπαθεί να μεταδώσει ένα μήνυμα πίστης και εμπιστοσύνης σ' Αυτόν, διότι όσοι γνώρισαν τον Θεό θα πρέπει να μην έχουν συνέχεια τη σκέψη τους στα γήινα αλλά πρώτα στα επουράνια, διότι όπως ο Θεός **“ενδύει το χόρτο του αγρού, έτσι θα ντύσει και εμάς”**

(Ματθαίος, γ':30). Εμείς, καλό και

αναγκαίο είναι να μεριμνήσουμε πάνω από τα υλικά να ντυθούμε τα «πνευματικά ρούχα», όπως μας τα προτρέπει δια Πνεύματος Αγίου ο απόστολος Παύλος:

«Ενδύθητε λοιπόν, ως εκλεκτοί του Θεού ἀγιοι και ηγαπημένοι, σπλάγχνα οικτιρμών, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν· υποφέροντες αλλήλους, και συγχωρούντες εις αλλήλους, εάν τις έχῃ παράπονο κατά τινός· καθὼς και ο Χριστός συνεχώ ρησεν εις εσάς, ούτω και σεις. Και εν πάσι τούτοις, ενδύθητε την αγάπην, ἡτις είναι σύνδεσμος της τελειότητος»

(Κολοσσαίς, γ':12-14). Βέβαια όλα αυτά δεν αποκτώνται σε μια στιγμή, αλλά στη πορεία

του ο χριστιανός, όσο ο Ιησούς Χριστός μορφώνεται μέσα στον εσωτερικό του άνθρωπο, αυξάνει ο καρπός του Αγίου Πνεύματος, του οποίου στοιχεία είναι τα προαναφερθέντα πνευματικά ενδύματα. Διαδάζουμε σχετικά:

‘Ο δε καρπός του Πνεύματος είναι αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, αγαθωσύνη, πίστις, ἡ πραότης, εγκράτεια’

(Γαλάτας ε':22,23) Έτσι ο κάθε πιστός, διδάσκεται από τον Άγιο Λόγο του Θεού και μαθαίνει να προσεύχεται, να ζητάει συγχωρητικότητα, αγιασμό, Άγιο Πνεύμα, το οποίο μας βοηθάει πάρα πολύ σε αυτόν τον άνισο κατ' εμάς αγώνα, διότι με τις δικές μας μόνο τις νοητικές και σωματικές δυνάμεις δεν μπορούμε να τα καταφέρουμε, μιας και είναι γραμμένο

‘Οταν δε ἐλθῃ εκείνος, το Πνεύμα της αληθείας, θέλει σας οδηγήσει εις πάσαν την αλήθειαν’

(Ιωάννης ιδ': 13) και

‘Θέλετε λάβει δύναμιν, ὅταν επέλθῃ το Ἅγιον Πνεύμα εφ' υμάς’

(Πράξεις α': 8)

Συνεπώς στις δυσκολίες που συναντάμε στο να εκτελέσουμε τις εντολές του Κυρίου, ο Κύριος έχει προνοήσει και έχει χαρίσει στους πιστεύοντας, το Άγιο Πνεύμα, δηλαδή το τρίτο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος ή όπως ο Κύριος Ιησούς Χριστός ονομάζει ‘το Πνεύμα της αληθείας’ ή ‘ο ‘άλλος παράκλητος’. Εκείνος δίνει, σ’ όποιον πιστό ταπεινά ζητά, νόηση να εννοεί τον Λόγο του Θεού, βρίσκοντας λύσεις και απαντήσεις σε θέματα που τον απασχολούν και δύναμη να τον εκτελεί, βοηθώντας τον έτσι να τερματίσει νικηφόρα τον πνευματικό του καλό αγώνα. Έτσι λοιπόν, πρέπει να μαθαίνουμε από τον Λόγο του Θεού, να βάζουμε σε πρώτη θέση τα ουράνια από τα γήινα, ενώ είμαστε στο αρνητικό για μας κοσμικό περιβάλλον, χωρίς να έχουμε πνεύμα κατάκρισης ή υπεροψίας μέσα μας για τους συνανθρώπους μας και με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος να απορρίπτουμε κάθε τι αμαρτωλό στοιχείο. (Ρωμαίους η': 13,14)

Βέβαια μπορεί κάποιος να ρωτήσει : Ναι μεν, να ζητήσουμε, αλλά πώς θα φθάσουμε να αποδεικνύεται μέσα από τη ζωή μας ότι ζητάμε πρώτα τη βασιλεία και τη δικαιοσύνη του Θεού, όπως μας παραγγέλνει ο Κύριός μας ο Ιησούς Χριστός και ότι το συγκεκριμένο εδάφιο έχει γίνει «κτήμα» μας και «τροφή» της ψυχής μας; Το πρώτο που θα μπορούσε έκαστος ημών να κάνει, είναι να κοιτάει τη ζωή του ίδιου του Ιησού μέσα από το Ευαγγέλιο. Μας ενημερώνει ο ευαγγελιστής Λουκάς στο ευαγγέλιό του: **«Καὶ ο Ιησούς προέκοπτεν εις σοφίαν, καὶ ηλικίαν, καὶ χάριν παρὰ Θεώ καὶ ανθρώ ποις»**

(Λουκάς, β':52). Εδώ, ο άνθρωπος Χριστός Ιησούς, είναι μικρός, αλλά το ρήμα προέκοπτεν είναι αυτό που πρέπει να προσέξουμε, δηλαδή ότι ο Ιησούς αυξανόταν πρώτα σε σοφία, της οποίας η αρχή είναι ‘ο φόβος του Κυρίου’ και γι’ αυτό αυξανόταν η χάρη που απολάμβανε από τον Πατέρα Θεό και από τους πιστούς ανθρώπους του περιβάλλοντός Του. Στα προηγούμενα εδάφια του ίδιου κεφαλαίου του Λουκά, διαβάζουμε ότι σε μια από τις καθιερωμένες επισκέψεις στην Ιερουσαλήμ, όταν ο Ιησούς ήταν δώδεκα χρονών, οι γονείς του τον έχασαν προς ώραν και όταν μετά από τρεις μέρες τον βρήκαν, τον ρώτησε η

μητέρα Του γιατί τους φέρθηκε έτσι, ο ίδιος τους απάντησε πως πρέπει να είναι στα του Πατέρα Του (Λουκάς, β':45-49). Δηλαδή τους είπε ότι προτεραιότητα γι' Αυτόν έχουν τα πράγματα του Θεού, χωρίς φυσικά να τους ειρωνεύεται, μιας και πάντοτε τους εκτιμούσε και ήταν υποτασσόμενος σ' αυτούς. Όταν στη συνέχεια, σε ηλικία τριάντα ετών, ξεκίνησε δημόσια, το ευαγγελιστικό Του έργο, πρώτα βαπτίστηκε από τον Ιωάννη, όπου ενώ προσευχόταν κατέβηκε επάνω Του, το Άγιο Πνεύμα εν είδει περιστεράς και ακούστηκε η φωνή του Πατέρα Θεού να δηλώνει την ευαρέσκειά Του σ' Αυτόν. Στη συνέχεια όταν φέρθηκε από του Πνεύματος στην έρημο για να πειραστεί από τον διάβολο, ήταν σαράντα μέρες σε νηστεία και προσευχή. Όταν, ενώ ήταν πεινασμένος, ο διάβολος του είπε:

‘Εάν ήσαι Υιός του Θεού, ειπέ να γείνωσιν ἄρτοι οι λίθοι ούτοι’

, ο Κύριος, του απάντησε:

‘είναι γεγραμμένον ότι με ἄρτον μόνον δεν θέλει ζήσει ο ἀνθρωπος, αλλά με πάντα λόγον Θεού’

. Όμοια, λίγο πριν τη σταυρική Του θυσία, ο Κύριος προσευχόμενος, με τον ιδρώτα Του να κατεβαίνει στη γη σαν θρόμβοι αίματος, επέλεξε πάνω από το θέλημά Του, το θέλημα του Πατέρα Θεού. Έτσι και εμείς, προσευχόμενοι και μελετώντας τον Λόγο του Θεού, δια Πνεύματος Αγίου και δεχόμενοι την παιδεία που επιτρέπει ο Θεός στη ζωή μας, επιλέγουμε πρώτα τη βασιλεία και δικαιοσύνη του Θεού και ειδικότερα το θέλημα του Θεού στη ζωή μας, το οποίο με μια λέξη είναι ο αγιασμός μας. Αμήν!